

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

— Reclamanta susține că pârâtul a săvârșit o eroare atunci când a afirmat că comportamentul în litigiu nu era abuziv și, în plus, a săvârșit o eroare atunci când a considerat că acest comportament nu a avut ca efect lezarea personalității, a demnității sau a integrității fizice sau psihice ale reclamantei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 24 din Statutul funcționarilor și a obligației de asistență

— Reclamanta susține, printre altele, că pârâtul nu a examinat cererea de asistență cu seriozitate și promptitudine, astfel cum impune jurisprudența aplicabilă.

Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Keolis CIF și alții/Comisia

(Cauza T-289/17)

(2017/C 239/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Franța), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Franța), Keolis Seine Sénart (Draveil, Franța), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Franța), Keolis Seine Esonne (Ormoix, Franța), Keolis Vélizy (Versailles, Franța), Keolis Yvelines (Versailles) și Keolis Versailles (Versailles) (reprezentanți: D. Epaud și R. Sermier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— cu titlu principal, anularea în parte a deciziei Comisiei Europene din 2 februarie 2017 privind schema de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France, în măsura în care declară la articolul 1 că schema de ajutor a fost pusă în aplicare „în mod nelegal”, deși era vorba despre o schemă de ajutor existentă;

— cu titlu subsidiar, anularea în parte a deciziei Comisiei Europene din 2 februarie 2017 privind schema de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France, în măsura în care declară la articolul 1 că schema de ajutor a fost pusă în aplicare în mod nelegal pentru perioada anterioară datei de 25 noiembrie 1998;

— obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, invocat cu titlu principal, întemeiat pe faptul că schema de ajutor regională în discuție nu ar fi fost pusă în aplicare în mod nelegal, din moment ce nu ar fi fost supusă obligației de notificare prealabilă. Astfel, schema de ajutor regională ar fi o schemă de ajutor existentă, în sensul articolului 108 alineatul (1) TFUE și al dispozițiilor articolului 1 litera (b) și ale capitolului VI din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9) (denumit în continuare „Regulamentul 2015/1589”). Potrivit normelor aplicabile schemelor de ajutor existente, punerea în aplicare a acestora nu ar fi nelegală, Comisia având doar posibilitatea de a prescrie, după caz, măsuri utile în scopul evoluării sau al dispariției acestora în viitor.

2. Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că, chiar presupunând că schema de ajutor în discuție nu constituie o schemă de ajutor existentă, Comisia nu și-ar fi putut extinde examinarea cu privire la o perioadă mai mare de 10 ani înainte de 25 noiembrie 2008, data la care Comisia a adresat autorităților franceze o cerere de informații. Astfel, articolul 17 din Regulamentul 2015/1589 ar prevedea că termenul de prescripție de zece ani nu este întrerupt decât printr-o măsură adoptată de către Comisie sau, la solicitarea acesteia, de către un stat membru. Astfel, reclamantele apreciază că Comisia nu putea, așadar, să își extindă examinarea decât până la 25 noiembrie 1998.

Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Buck-Chemie/EUIPO – Henkel (Reprezentarea unor rezervoare pentru WC)

(Cauza T-296/17)

(2017/C 239/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Germania) (reprezentanți: C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann și C. Gehweiler, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 1663618-0003

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 8 martie 2017 în cauza R 2113/2015-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în procedura în fața Tribunalului și în fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- Încălcarea articolelor 62 și 63 din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 25 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 3 litera (a) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolelor 5 și 6 din Regulamentul nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 29 mai 2017 – Martinair Holland/Comisia

(Cauza T-323/17)

(2017/C 239/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Țările de Jos) (reprezentant: M. Smeets, avocat)